Machine Translated by Google

SS-Obersturmführer

Die Gestaltung der Feste im Jahres- und Lebenslauf in der SS-Familie

Machine Translated by Google

Die Gestaltung der Feste im Jahres und Lebenslauf in der SS-Familie

von

Fritz Weitzel

SS-Obergruppenführer en General der Polizei

1939

Vertaal met byvoegings deur

Charles Barger

Nuut geformateer met hersienings en byvoegings deur

Sonnenlicht

&

Lammas 2007

Machine Translated by Google

INHOUDSOPGAWE

Vieringe in die lewe van die SS-familie..... .....4 Jaarlikse Feeste van die SS Familie: Die Jaarlikse Siklus 4
Die viering van die Kerstyd 6
Die rooster 6
Die Jul-krans .... 7 Die
Bak ....9 Kersliedjies en
-stories..... ....11 Wotan's Day and the Jul-
Teller..... 12
Die Kerstydboom 20
Wintersonstilstand in die huis van die SS-man..... 20
Die Kersfeesviering 21
Oujaarsaand en die Jul-Leuchter..... ..... 22 Die Paasfees
Viering .... 27 Die
Paasboom .... 27 Die
Paaseiers..... .... 27 Die
Paaswandeling..... 28
Die Paasbrande 28
Die tyd van Mei .... 32 Die
somersonstilstand..... .... 32 Die
Oesfees.. .... 33 Die
Doodsrites..... .... 33 Die Jul en SS
Hoek... .... 35 Die
Familieboek .... 36 Ons Rune
Letters..... .... 37 Die
Verjaarsdagviering .... 41 Spesiale vieringe binne die
gesin 42
Die naam van die kind .... 42 Die SS-
jeugorganisasies .... 44 Die Huwelikseremonie en die
Vrou se Inlywing in die SS .... 47 Die
begrafnisrites..... .... 50 Die Eed van die SS
Man 51

Machine Translated by Google

Vieringe in die lewe van die SS-familie

Hierdie publikasie verduidelik die betekenis van die verskillende vieringe en gee leiding aan die SS-familie oor hoe om dit in die regte gees te vier. Deur hierdie boekie te lees, behoort elke SS-man en SS-vrou tot 'n dieper begrip van hierdie vieringe te kom. Hierdie boekie behoort veral nuttig vir die SS-vrou te wees, aangesien die meeste van die voorbereidings op haar sal val.

Kennis van die gebruike van ons voorvaders gee ons innerlike vrede; om by hierdie gebruike te hou, gee ons rigting en krag.

Jaarlikse Feeste van die SS Familie: Die Jaarlikse Siklus Sedert die

vroegste tye het ons voorvaders die Son aanbid as gewer van lewe en warmte. Soos 'n goue skyf het dit bo hulle geskyn, soos 'n wiel het dit oor die hemel gerol.

Die Son bepaal die verbygaan van elke dag, en sy pad is self 'n sirkel. Dit trek langer en korter lyne om die Aarde. Om 6.00 sien ons dit in die Ooste, om middag in die Suide, en om 18.00 in die Weste. En op die somer middernag sien ons dit in die verre Noorde, waar dit sy daaglikse siklus eindig.

Verder het ons voorouers die verloop van die hele jaar as punte op 'n wiel gesien. Dit was die ou wielkalender, wat op die horison gesien kon word. Tydens Wintersonstilstand verskyn die Son vir 'n kort rukkie in die Noordpool op die suidelike punt; gedurende Midsomerdag is dit op die noordelike punt. Die verbinding van hierdie punte gee die Noord-Suid-lyn van die horison.

In ons breedtegrade kom die son op op die midsomer- en midwinterdae in die noordooste en die suidooste, en sak dan in die noordweste en suidweste. Die verbindingslyne van hierdie punte vorm 'n X: verdeel die reeds verdeelde sirkel in ses dele (die *Malkreuz,* of 'gemerkte kruis'), en van daar af volg die eeue oue teken van die wiel:

Machine Translated by Google

Verwyder dan die buitenste sirkel en jy het die Hagal Rune:

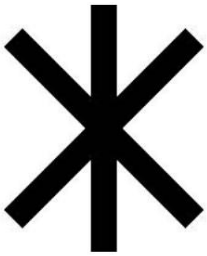

Vanuit die verre Noorde het ons voorouers 'n fundamentele ervaring saamgebring wat baie belangrik geword het vir hul toekoms en veral vir ons namate ons ons erfenis herontdek. Dit was soos volg.

In die hoë Noorde het Somer en Winter teen mekaar geveg as die magte van lig en duisternis. Die donker Winter met sy hardheid en koue het gelyk of dit die kort, barre Somer oorwin. En tog het die somer jaar na jaar aangebreek ten spyte van die mag van die winter. As die koms daarvan elke jaar nie 'n sekerheid was nie, sou dit die dood van die Nordiese Volk beteken het. Hartseer en depressief het die Nordiese Volk gekyk hoe die sirkel van die Son aan die einde van die somer al hoe kleiner word. Die Son het oud, swak, bleek geword. Sy paadjie het korter geword, en gedurende Julietyd sou daar net 'n paar uur daglig wees en dan sou dit in die koue Noordsee wegsink en opgevreet word, asof dit op Midwinterdag deur 'n monster geëet word. Dit was dood en het in sy graf gelê. Die vraag of die Son begrawe sou bly, was ewe belangrik as die vraag of die mensdom sou lewe of sterf.

Op Midwinterdag het die wonderwerk gebeur: die Son het uit sy watergraf opgestaan. Dit is soos 'n kind gebore, het krag bymekaargemaak en verskyn voor die feesvierende en vreugdevolle Volk, wat gevoel het dat die lewe aan hulle teruggegee is. Dit het elke jaar gebeur. En elke jaar het hulle dit as hul belangrikste fees gevier, hul heilige en heilige nagfees. Hulle het die Son met brandende fakkels gegroet om dit te help bevry van die bande van die dood van Winter. En hulle het so dikwels as moontlik die steeds toenemende sirkels van die Son gevier. Vure sou hoog brand op daardie dag in die Lente wanneer dag en nag ewe lank was, want die Son het sekerlik uiteindelik die stryd gewen. En weer op Midsomernag, toe die Son sy grootste oorwinning behaal het en nag vir slegs 'n paar uur geduur het. Hierdie viering het uiteindelik die belangrikste een van almal geword.

Die sterk son het oes moontlik gemaak, rede vir nog 'n fees, waarna sy krag vinnig afgeneem het en dit weer op pad na die dood, wat weer nuwe lewe sou word.

So ver terug as die Nordiese en Germaanse tye van die Duitse Volk, het mense van die dood en opstanding van die Son in baie verskillende verhale vertel. Ons is gelukkig om meer van hierdie vroeë kultuur van ons Volk te weet as oor sommige tydperke baie later in ons geskiedenis. Hierdie Son-ervaring is die onderwerp van byna al ons voor-christelike sprokies, wat die broers Grimm versamel het, meer as honderd jaar gelede neergeskryf en daardeur vir alle tye bewaar het. Die sonagtige prinses, vermoor deur 'n slegte, winterse mag, opgewek deur 'n jong held: dit is die essensie van al hierdie verhale, wat wonderlik uitgebrei en gevarieerd was.

Machine Translated by Google

Die mens het hierdie wet van 'sterf en word' – Goethe se *Stirb und werde* – oral om hom in die Natuur gesien. Die jaarlikse siklus van die Son bepaal die ritme van alle lewende dinge, diere sowel as plante. Hulle hele lewe draai om jeug en veroudering, doodgaan en wedergeboorte. En die mens se eie lewe het hierdie ritme gevolg. Die Nordiese man het geweet dat sy lewe kom uit die lendene van 'n man wat bestem is om te sterf. In die wete van sy eie dood het hy die lewe oorgegee. Dit was die kern van sy oortuigings. Wat hy van die Son geleer het, het hy in sy woude gesien. Daarom het hy bome as heilig beskou. Hy het hom verbeel dat die hele heelal deur 'n reusagtige boom ondersteun word: die ou asboom wat in die Edda beskryf word. In sy ewigheid verskaf die wet van 'sterf en word' voortdurende vernuwing, ewige ritme.

Soos Nietzsche in die Zarathustra opmerk :

> *Alles geht, Alles kommt zurück; ewig rollt das Rad des Seins. Alles stirbt, Alles blüht wieder auf, ewig läuft das Jahr des Seins.*
>
> *Alles bricht, Alles wird neu gefügt; ewig baut sich das gleiche Haus des Seins. Alles scheidet, Alles grüsst sich wieder; ewig bleibt sich treu der Ring des Seins.*
>
> *Alles gaan, alles keer terug; rol die wiel van wese ewig. Alles sterf, alles blom weer; vir ewig loop die jaar van bestaan.*
>
> *Alles breek, alles word opnuut saamgevoeg; vir ewig bou die huis van wese homself. Alles deel, alles groet homself weer; vir ewig bly die ring van wese waar.*

Daarom het die Nordiese man by sy vieringe die vure, die Sonwiel en die boom as simbole gehad. In verhale lees ons van die Boom van die Lewe, wat op die graf van die moeder groei en die jong lewe deur sy seëninge beskerm.

Die viering van die Kerstyd

Wanneer Nebelung (November), die maand van die dooies, verby is, begin die tyd van Yuletide, met sy kennis van die opkoms van die son uit sy slaap, van vernuwing na die winterse dood, van die geboorte van lig uit die duisternis van die lang nagte.

Alhoewel ons Duitsers nie meer in die verre Noorde woon nie, en hoewel ons depressiewe gevoelens deur lig en verwarming kan verlig, is die ou ervarings van ons voorvaders baie sterk en lewendig in ons. Ons voel steeds dat Kerstyd die grootste viering van ons jaar is. Daarom doen ons moeite om dit in styl saam met ons gesinne te vier.

Die Rooster

Eers moet jy kyk na die geheel van hierdie feestyd. Dit het vroeër geduur vanaf die 6de dag van Jul (Desember), wat Wotan se Dag was en nou St. Nikolaus se Dag is, tot die 6de dag van Hornung (Januarie), wat Frigga se Dag was en nou Epifanie is. Die belangrikste viering was by Midwinternag, die nag van die 21ste Julie, toe bergtoppe met vure aan die brand sou gewees het.

Machine Translated by Google

Ons het gewoond geraak aan 'n paar veranderinge in hierdie rooster. Die voorbereidingstyd, Advent, duur nou van die eerste Sondag in Jul tot die 24ste dag van Jul. Advent bevat vier Jul Sondae, Wotan se Dag (6de) en Wintersonstilstand (21ste). Die Twaalf Heilige Dae begin met Kersaand op die 24ste Julie en eindig op Frigga se Dag op die 6de van Hornung. Hierdie 12 dae is gevul met spesiale vieringe, veral op Oujaarsaand en Nuwejaarsdag.

Die Julkrans Op die eerste

Jul Sondag word die Julkrans in die sitkamer opgehang. Sy spartakke vul die huis met pre-Julefees reuke, sy rooi linte wek vreugde vir die komende vieringe, en sy rooi kerse helder die donker winteraande op. Die Kerstydkrans is gelykstaande aan die ou Sonwiel, en aangesien dit van lewende groen gemaak is, herinner dit ons aan die ou Boom van die Lewe. Sodra ons hierdie verbindings gemaak het, sal ons sekerlik die regte voorbereidings vir die fees tref.

Die SS Man moet na sy vriendelike karretjie gaan en vra vir 'n houtwiel van so 50-80 cm in deursnee. Daar is sekerlik 'n spaar een wat lieg. Hy sny die een kant van die naaf af sodat die wiel plat kan lê. Dit word dan donkerbruin of helderrooi gekleur en word so die Jul-wiel van die gesin, wat op 'n lae tafel of op die familiekis in 'n hoek van die sitkamer gehou moet word.

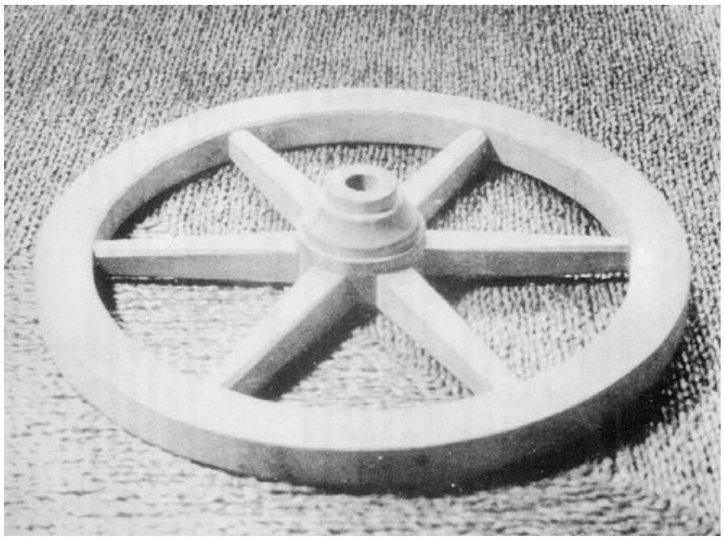

Die Julwiel, of 'Sonwiel', met sy diepgewortelde Germaanse godsdienstige betekenis word gebruik as die basis vir die SS-boom.

'n Klein, jong, gevurkte boomstam sonder takke is in die middel van die spil vasgeplak, sodat ons die Boom van die Lewe wat uit die Sonwiel groei, kan herskep. Hierdie Boom van die Lewe sal by elke viering van die jaar deur die SS-familie gebruik word.

In plaas van die wawiel kan jy 'n houtwiel gebruik met die verdelers ingesit en versier met Runic Letters. Die boom moet steeds in die middel vasgemaak word. Dit kan elke jaar vervang word deur die

Machine Translated by Google

stam van die Kerstydboom aan die einde van die seisoen. So vervang die diep simboliese Wiel die betekenislose gietyster-kersboomstaander, wat geen plek in die SS-huis het nie. Dieselfde geld vir die elektriese boomligte en die aaklige glasornamente.

Ons plaas nou 'n rooi lint beide kante oor die vurk aan die bokant van die boom, waarvan die punte aan die Julkrans vasgemaak is, wat nou vrylik omtrent halfpad teen die boom hang.

Die tipiese SS Yuletide Tree sit in die middel van die familie bors. Direk agter is 'n Troubord en weerskante is 'n Jul Bord.

Die Julkrans word gemaak deur bondels klein dennetakkies om 'n houthoepel te bind ('n kind se speelgoedhoepel is ideaal) en vier rooi kerse daarop vas te maak.

Wanneer die SS-vrou die tafel op die eerste Jul Sondag die tafel voorberei vir middagkoffie, versier sy dit met verdere takkies denne en steek die eerste kers op die Jul-krans aan. Elke daaropvolgende Sondag word 'n bykomende kers aangesteek. Op hierdie manier groei die ligte stadig totdat daar 'n ontploffing van lig op die Kerstydboom is teen die tyd van Wintersonstilstand, wat die Sonstilstand-vure uitbeeld. Alternatiewelik is dit ook gebruiklik om vier kerse op die eerste Sondag aan te steek, dan om te verminder

Machine Translated by Google

die getal met een elke week. So word die ou, sterwende jaar uitgebeeld, wat hergebore word in die baie kerse op die Kersboom, selfs al sterf die laaste kers.

Die Bak

Tradisioneel sal die Duitse huisvrou drie verskillende soorte koeke vir die Kerstyd bak:

1. Groot koek,
2. Gemmerkoek en amandelbeskuitjies,
3. Vormbeskuitjies.

Die huisvrou moet in gedagte hou dat die Kersgebak 'n spesiale betekenis het. Dit moet nie net lekker smaak nie, dit moet bydra tot die betekenis van die viering. Die koeke en koekies moet dus, soos die Kerstydboom, die Julkrans en die kerse, die groot veranderinge wat by Wintersonstilstand plaasvind, simboliseer. En daarom moet 'n goeie SS-huisvrou haar trots daarop hou om by die ou resepte en vorms te hou en alle goedkoop en Amerikaanse fabrieksgeproduseerde goedere te verwerp.

Die groot koek bedien met 'n kers in die middel en die groot plat koek is vandag nog in elke huis te vinde. Die gemmerkoeke en beskuitjies, wat so lekker smaak gemaak met heuning en stroop en wat die hele huis vul met hul heerlike geur, moet in harte, sterre en wiele gesny word.

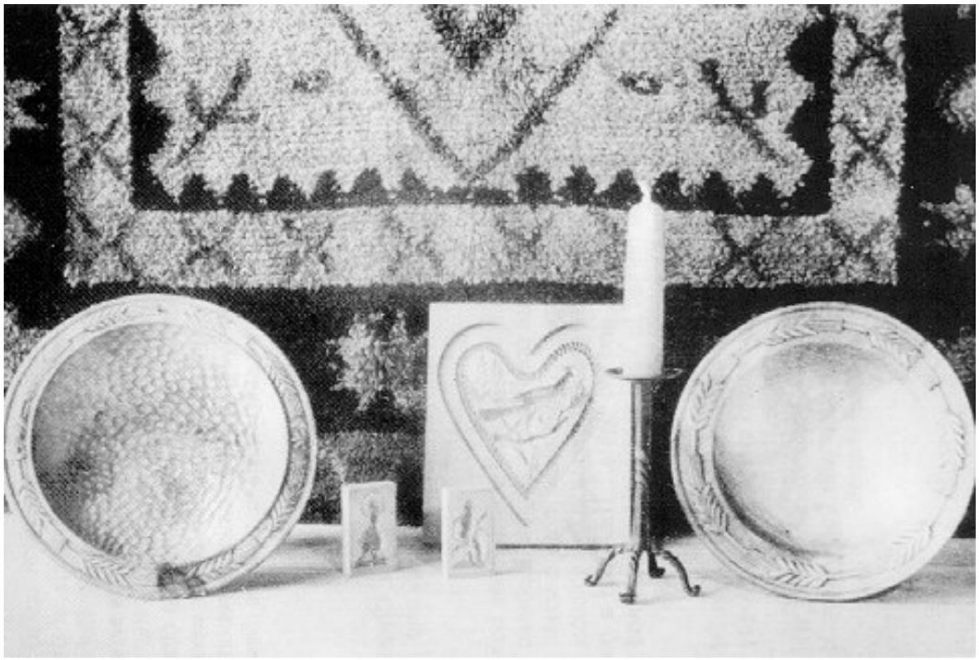

Twee hout Jul Plate word uitgekerf met koringmotiewe gewys. Baie verskillende uitsnywerk, insluitend Runic, kan op hulle gevind word, hoewel koringmotiewe van die algemeenste is. Ook getoon is drie houtvorms, een groot en twee klein, wat gebruik word om koekies te vorm.

Machine Translated by Google

Uiteindelik behoort elke SS-huishouding 'n volledige stel houtsnyers vir die amandelbeskuitjies te hê.

Die voorkeurvorms is:

1. Die Haan, omroeper van die dag; 2.
The Boar, 'n tradisionele Kerstydkos; 3.
Die Ruiter, Wotan op sy perd; 4.
Die Jagter, Wotan; 5.
Die Spinner, Lady Holle of Frigga; 6.
Die Boom van die
Lewe; 7. Die Menslike Paartjie.

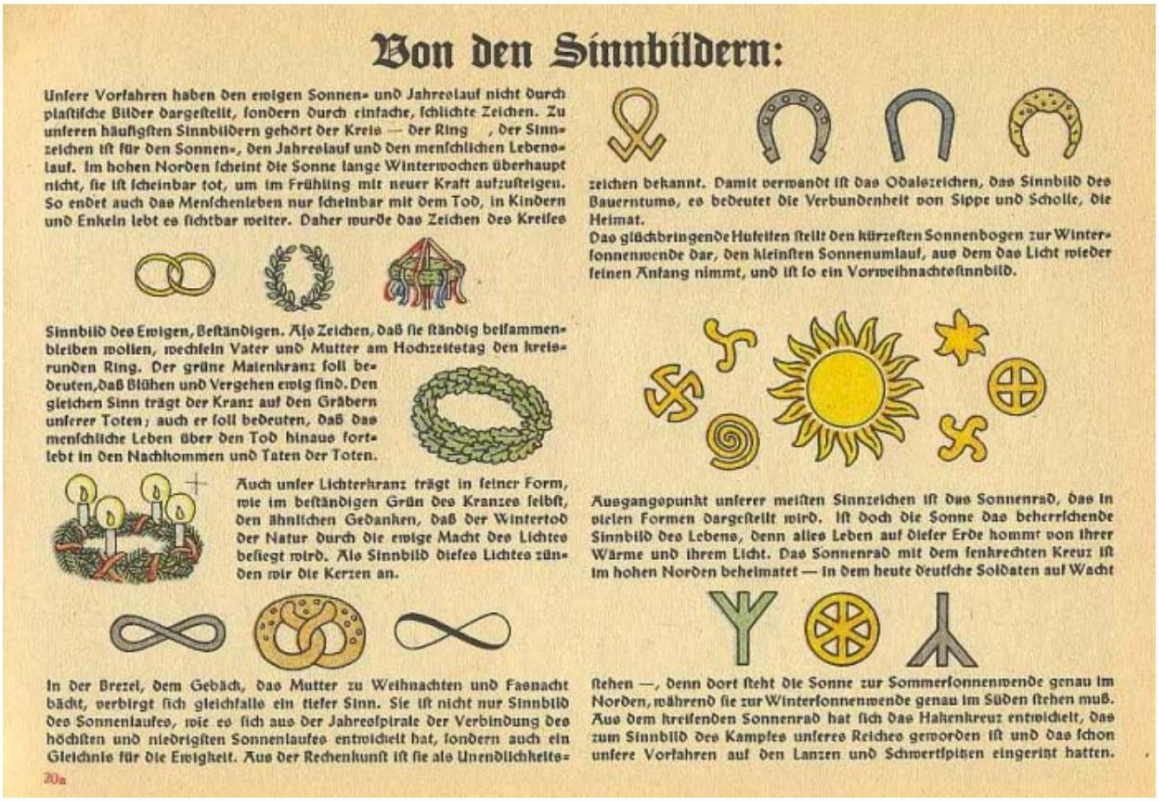

Von den Sinnbildern:

Unsere Vorfahren haben den ewigen Sonnen- und Jahreslauf nicht durch plastische Bilder dargestellt, sondern durch einfache, schlichte Zeichen. Zu unseren häufigsten Sinnbildern gehört der Kreis — der Ring , der Sinnzeichen ist für den Sonnen-, den Jahreslauf und den menschlichen Lebenslauf. Im hohen Norden scheint die Sonne lange Winterwochen überhaupt nicht, sie ist scheinbar tot, um im Frühling mit neuer Kraft aufzusteigen. So endet auch das Menschenleben nur scheinbar mit dem Tod, in Kindern und Enkeln lebt es sichtbar weiter. Daher wurde das Zeichen des Kreises

Sinnbild des Ewigen, Beständigen. Als Zeichen, daß sie ständig beisammenbleiben wollen, wechseln Vater und Mutter am Hochzeitstag den kreisrunden Ring. Der grüne Maienkranz soll bedeuten, daß Blühen und Vergehen ewig sind. Den gleichen Sinn trägt der Kranz auf den Gräbern unserer Toten; auch er soll bedeuten, daß das menschliche Leben über den Tod hinaus fortlebt in den Nachkommen und Taten der Toten.

Auch unser Lichterkranz trägt in seiner Form, wie im beständigen Grün des Kranzes selbst, den ähnlichen Gedanken, daß der Wintertod der Natur durch die ewige Macht des Lichtes besiegt wird. Als Sinnbild dieses Lichtes zünden wir die Kerzen an.

In der Brezel, dem Gebäck, das Mutter zu Weihnachten und Fasnacht bäckt, verbirgt sich gleichfalls ein tiefer Sinn. Sie ist nicht nur Sinnbild des Sonnenlaufes, wie es sich aus der Jahresspirale der Verbindung des höchsten und niedrigsten Sonnenlaufes entwickelt hat, sondern auch ein Gleichnis für die Ewigkeit. Aus der Rechenkunst ist sie als Unendlichkeitszeichen bekannt. Damit verwandt ist das Odalszeichen, das Sinnbild des Bauerntums, es bedeutet die Verbundenheit von Sippe und Scholle, die Heimat.

Das glückbringende Hufeisen stellt den kürzesten Sonnenbogen zur Wintersonnenwende dar, den kleinsten Sonnenumlauf, aus dem das Licht wieder seinen Anfang nimmt, und ist so ein Vorweihnachtssinnbild.

Ausgangspunkt unserer meisten Sinnzeichen ist das Sonnenrad, das in vielen Formen dargestellt wird. Ist doch die Sonne das beherrschende Sinnbild des Lebens, denn alles Leben auf dieser Erde kommt von ihrer Wärme und ihrem Licht. Das Sonnenrad mit dem senkrechten Kreuz ist im hohen Norden beheimatet — in dem heute deutsche Soldaten auf Wacht stehen —, denn dort steht die Sonne zur Sommersonnenwende genau im Norden, während sie zur Wintersonnenwende genau im Süden stehen muß. Aus dem kreisenden Sonnenrad hat sich das Hakenkreuz entwickelt, das zum Sinnbild des Kampfes unseres Reiches geworden ist und das schon unsere Vorfahren auf den Lanzen und Schwertspitzen eingeritzt hatten.

20a

Handgevormde koekies moet ook in die vorm van die Rune Letters gemaak word. Hierdie operasie is nie moeilik as die deeg eers in 'n lang dik spaghetti gerol word nie. Sulke Rune Letters soos die Swastika, die Odale Rune in al sy verskillende vorms, die pretzel, die Sonspiraal en die hoefyster kan dan maklik gevorm word. So ook die vier-, ses- en agtspeek Sonwiel.

Hierdie koekies moet gebruik word om die Julkrans, die Kersboom en die Kerstydtafel van elke SS-familie te versier.

Machine Translated by Google

Kersliedjies en stories

Jul tyd is veral 'n tyd vir die kinders. Ouers kan nie genoeg doen om hierdie vaal dae en lang nagte op te helder nie.

Dink net daaraan: Waar kom ons diepgewortelde gevoelens vir Kerstyd vandaan?

Meestal is dit herinneringe uit ons kinderdae. Eerste indrukke hou langer en laat die diepste bewustheid van hierdie vieringe. Alle latere feeste is slegs sinvol as hierdie aanvanklike begrip wakker gemaak word.

Omdat in Duitsland elke geslag die ou tradisies aan hul kinders oorgedra het, het ons nou die Duitse Kerstyd, wat deur alle ander nasies beny word.

Ons moet verseker dat hierdie ou tradisies op 'n ware en onveranderde manier oorgedra word, sodat hulle 'n sterk gevoel vir hul vaderland en hul volk by ons kinders sal wek, wat aan hulle 'n gevoel van sekuriteit in hierdie moderne en stresvolle wêreld.

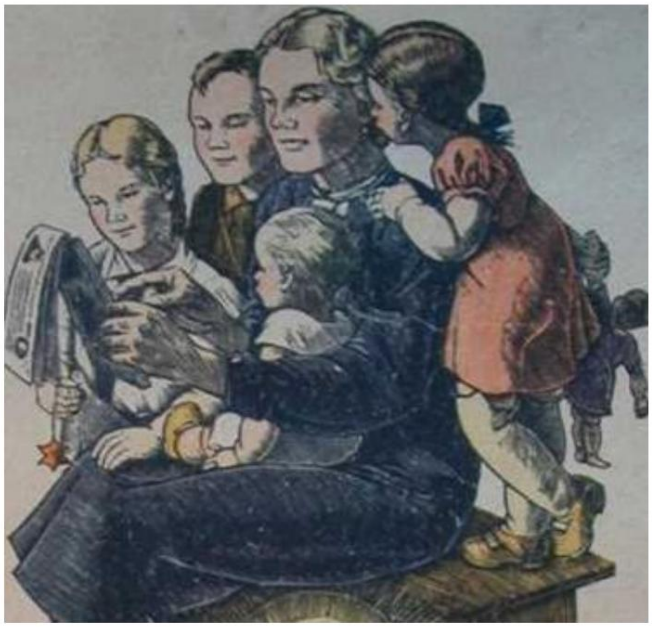

By Kerstyd moet die kinders ons ou Kersliedjies sing. Ma's moet dus self die liedjies ken en dit met hul hele hart en siel leer. ’n Aand by die plaaslike skool sal al daardie ouers wat as kinders nie behoorlik onderrig is nie help om dit vir hul eie reg te kry.

Ons beste Kerstydliedjies is:

1. Hoog in die winde, 2.
O Kerstydboom, Hoe groen is jou takke, 3. Heilige
nag gevul met sterre.

Machine Translated by Google

Die Kerstyd is 'n tyd soos geen ander om stories te vertel nie. Die kern van ons sprokies is duisende jare oud. As jy in staat is om die dieper betekenis van die gebeure by Wintersonstilstand te begryp, sal jy nie net jou kinders gelukkig maak met hierdie stories nie, maar jou eie kennis van die Kerstyd en van jou rasse-erfenis vergroot.

Elke Julie Sondag is dit gebruiklik om een storie te vertel wat spreek van die Sonstilstand en die komende jaar:

1. Op die 1ste Jul Sondag, Rooikappie: Die kind met die rooi pet (die Son) gaan die donker bos in om die ou moeder (Aarde Moeder) te besoek en word ingesluk deur 'n monster; die jong jagter bring die kind vryheid en daarmee saam die wedergeboorte van die jaar.

2. Op die 2de Jul Sondag, Sneeuwitjie: Die prinsekind gaan die diep bos in, bereik die koninkryk van die Kabouters (Moeder Aarde) en word deur die slegte een (die stiefma) vermoor; die kind slaap op 'n berg in 'n glaskis (die ys Winter) maar word deur 'n jong held bevry en huis toe gebring.

3. Op die 3de Jul Sondag, Maiden Marlene: Die prinses met die goue hare (die Son) is opgesluit in 'n toring (die dood van die Son) en die wêreld word onvrugbaar en leeg; die prins probeer haar bevry maar word gedwarsboom deur die slegte een (die slegte bruid), totdat die tyd reg is en hy die regte bruid herken en haar huis toe bring.

4. Op die 4de Jul Sondag, Sleeping Beauty: Die prinses bereik die toring van die ou spinnende vrou en verval in 'n diepe slaap; die wêreld word onvrugbaar en leeg totdat 'n jong prins deur die roosheinings kom stap omdat die tyd ryp is (Wintersonstilstand); hy maak die slapende meisie wakker met 'n soen, die wêreld word wakker en straal in nuwe lig.

Sien ook die ou Saga van Sigurd en Brünnhilde in die *Waberlohe* (of 'Magic Fire') verhaal.

Wotan's Day en die *Jul-Teller*

Die ou fees van Wotan word op die 6de dag van Jul gevier. In ou dae het die God van ons voorvaders deur die lug gery, sy mense besoek, vriendelik met hulle gebly en vir hulle klein geskenkies gelos. Hy het die begin van die Wintersonstilstand-seisoen en die koms van die nuwe jaar aangekondig.

Die Christelike kerk kon nie hierdie jaarlikse besoeke van hierdie witbaard, eenogige leier van die Goeie Geeste onderdruk nie. Daarom het hulle een van sy veronderstelde heiliges, St. Nikolaus, in Wotan se plek gesit. Maar in baie gebiede van Duitsland het die verhaal van die *Schimmelreiter* (of 'Wit Perderuiter'), ook bekend as Hruodprecht (of Ruprecht, wat 'Blink met Glorie' beteken) of Wotan of bloot Vader Yuletide, gebly.

SS-gesinne moet bymekaarkom en die besoek van Vader Yuletide 'n onvergeetlike gebeurtenis vir hul kinders maak, wat hulle sekerlik in die komende jare daarvoor sal bedank. Maar waar 'n werklike besoek nie gereël kan word nie, moet alle lede van die gesin hul Jul Borde op die vensterbank sit,

Machine Translated by Google

waar hulle in die oggend gevul sal word met appels, neute en handgevormde koekies, die eerste boodskappers van die komende fees.

Elke lid van die gesin moet sy of haar eie Jul-bord hê. Wanneer 'n kind gebore word, moet dit met 'n Jul-bord by die seremonie van Naamgewing oorhandig word. Dit moet 'n ou piouter-, hout- of keramiekbord wees wat met die Boom van die Lewe en letters versier is. Aangesien hierdie Bord deur 'n mens se hele lewe gebruik word, moet dit pragtig wees, maar nie te groot nie. Dit word op verjaarsdae vir die kerse gebruik; op Wotansdag, Kersdag en Nuwejaarsdag vir die lekkernye; op Paassondag vir die eiers; op die Oesfees vir die appels; in die Huwelikseremonie vir die brood en sout; en in die Begrafnisseremonie vir die Lig van die Lewe, wat daarop moet uitdoof.

Geproduseer deur die SS-porseleinfirma van Porzellan-Manufaktur Allach-München vir Julie 1941 en beskikbaar vir publieke aankoop, die *Jul-Teller,* of 'Jul Plate', wat hier gewys word, het 'n groen rand met simboliese Tree 0f Life-motiewe op die onderste rand. Die middel van die plaat is versier met *Schneeglöckchen,* of 'sneeudruppels'.

Machine Translated by Google

Die 1943 Allach Jul-plaat is versier met 'n eenvoudige ontwerp van *Krokusse,* of 'krokusse', wat deur die wintersneeu opspring.

Geproduseer deur Staatliche Porzellan-Manufaktur Meißen, hierdie 1940 *Jul-Teller* beeld die familie uit, die immergroen boom en vreugdevuur van die berg, en die *Sonnenrad,* of 'Sonwiel Swastika'.

Machine Translated by Google

Binne die grens van sneeuklokkies, krokusse en opkomende sonne dra die 1944 Allach Jul-plaat 'n inskripsie van die 19de -eeuse digter en dramaturg CF Hebbel:

Und von allen Sternen nieder
Strömt ein wunderbarer Segen,
Dass die müden Kräfte wieder
Sich in neuer Frische regen,
Und aus seinen Finsternissen
Tritt der Herr so weit er kann,
Und die Fäden die zerissen,
Knüpft er alle wieder an.

En af van al die sterre
Vloei 'n heerlike seën uit,
Sodat die moeë krag
Kan homself weer verfris voel,
En uit die duisternis
Die mens sal loop, so ver as wat hy kan,
En die drade wat gebreek was
Sal alles weer reggemaak word.

Machine Translated by Google

Spesiale Borde van die Allach-fabriek, gemaak van wit porselein en met Nasionaal-Sosialistiese simbole in reliëf, is as persoonlike geskenke van die Reichsführer-SS uitgedeel.

In die middel van die 1943-plaat is 'n verhoogde Arend wat 'n swaard en 'n groep eikeblare vasgryp. Op die grens is die bekende woorde uit die brief van Friedrich der Größe aan d'Argens in 1758:

> *Wir werden uns solange herumschlagen, bis unsere verfluchten Feinde sich zum Frieden bequemen!*
>
> *Ons sal om ons toeslaan so lank as wat dit neem totdat ons vervloekte vyand hom aan vrede onderwerp!*

Machine Translated by Google

Die sentrale beeld van die 1944 Plaat is 'n groot Moederkruis omring deur 'n ring van ses Ysterkruise en ses Eikeblare. Die inskripsie om die bord lees: *Durch Mütter und Held ist unser der Sieg,* 'Oorwinning is ons s'n deur moeder en held'.

Machine Translated by Google

Die 1940 *Jul-Teller* wys die Sword of Victory in die middel, met ses Sunwheel Swastikas, ses Hearts en twaalf Hagal Runes op die grens.

Die 1942 Jul Plaat wys die Sonwiel Swastika met Toorts in die middel, omring deur vier harte en ses Hagal Runes, saam met die woorde *Nur aus Opfern steigt groß das Reich,* 'Slegs uit offer sal die Ryk hoog opstaan'.

Machine Translated by Google

Die Sunwheel Swastika en Man Rune oorheers die 1941 *Jul-Teller.* Om die grens is ses kleiner Sonwiele, ses harte en twaalf Hagal Runes.

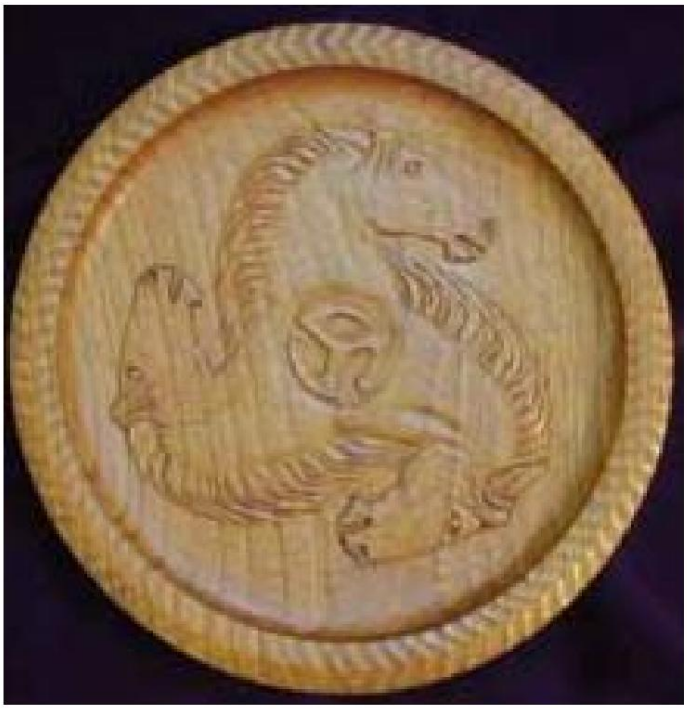

Die 1944 *Jul-Teller* van die Waffen-SS Afdeling *Langemarck* is in hout gekerf en dra 'n sentrale Sunwheel Swastika met drie perde.

Machine Translated by Google

Die Kerstydboom

Nadat die SS-manne tydens Wintersonstilstand by die bergvure gestaan en die woorde van bepeinsing en waarskuwing gehoor het, bring hulle een van die boompies wat die vuur gesien het huis toe.

Die ware word in die middelpunt van die Jul-wiel geplaas en versier met die Ligte van Kerstyd. En so staan die immergroen Leweboom in die sitkamer en vertel van die donker Winter se dood en die blink wedergeboorte van die komende tyd.

Wintersonstilstand in die huis van die SS-man

Ons moet die betekenis van die Kerstydboom in gedagte hou, al moet ons dit by die dorpsmark koop. Dit moet 'n pragtige skraal boom wees, waarvan die wye takke plegtigheid en feestelikheid in die kamer moet versprei. Dit moet in die Jul en SS hoek van die huis staan. Dit moet met die grootste sorg versier word.

Moenie die voorbereidings op die laaste moontlike oomblik begin en dan uitstorm om enige rommel te koop wat die naaste winkel ook al bied nie. Watter moontlike betekenis kan daar wees in klatergoud, engelhare, glasornamente, klatergoud en ander sulke snert op die Kerstydboom van die SS-familie?

Die Jul-wiel, wat die Jul-krans ondersteun het, hou nou die Kerstydboom. Daar moet niks bo-op die boom wees nie; die takkekroon moet kaal bly. Die beste versierings is die aangesteekte kerse.

Boonop moet baie rooi appels met dun drade aan die boom gehang word. Die appel is 'n simbool van die komende lewe, en rooi is die kleur van die Son. Ander simbole met 'n soortgelyke betekenis is goue en silwer geverfde neute. En natuurlik die tuisgebakte, handgevormde koekies met hul

Machine Translated by Google

verskillende betekenisse moet aan die boom gehang word, saam met 'n marsepeinvark wat die Jul Beer.

Gedurende die lang Jul-aande moet die pa houtversierings in al die verskillende vorms van die Jul-wiel en Swastika sny, om die versiering van die boom te voltooi. Maar die hoofindruk moet altyd van die Kerstydboom self kom en nie van die versierings nie.

Die Kersfeesviering

Ons vier Kerstyd in die aand, nie in die oggend nie. Kerstyd is die fees van die pasgebore lig en die vernuwende lewe. Daarom is dit die fees van die herdenking van die geboorte van die kind, van dank aan die moeder, van goeie wense vir die groei van die hele Volk. Die rede waarom ons geskenke by Yuletide gee, is om respek te toon aan ander lede van ons Volk vir die rol wat hulle speel in sy voortbestaan.

In Duitsland is Kerstyd dus 'n fees vir beide die nadere en die breër familie, wat geneig is om buitestanders uit te sluit, maar waarvoor 'n lang verlore seun of een wat ver woon, altyd welkom is om terug te keer.

Die geskenke, wat slegs waardevol is in die mate wat die gewer daaraan gewerk het, word in die geheim deur die vader onder die boom gesit. Wanneer alles gereed is, kom die gesin in die aangrensende vertrek bymekaar vir die aandete. Die tafel moet feestelik wees en versigtig gedek word. Dit is die begin van die Kersfeesviering.

Die maaltyd moet aansienlik wees, met 'n hoofgereg van karp, gans, varke of haas. Hierdie diere is tradisioneel by die Yuletide-maaltyd geëet en moet nooit deur ander kos vervang word nie.

Nie net die geskenke nie, maar die hele viering behoort vol verrassings vir alle lede van die gesin te wees. Die pa steek die kers aan in die *Jul-Leuchter,* of 'Jul Earthenware Candlestick', waaruit die boomkerse weer hul lig kry. Op die boom moet 13 (wat 12 maande plus die 13de hernuwing verteenwoordig) of 27 (drie maanweke elk met nege dae) kerse wees. Drie aangrensende kerse moet nie aangesteek word nie. Hy roep dan sy vrou, kinders en enige ander familielede met 'n klokkie die kamer binne.

Terwyl hulle die boom bewonder steek hy die laaste drie kerse aan en sê:

> *Hierdie lig behoort te brand vir ons voorvaders wat vanaand saam met ons is. Hierdie lig behoort vir my dooie kamerade uit die Oorlog te brand. Hierdie lig behoort vir ons miljoene Duitse broers regoor die wêreld te brand, wat almal vanaand saam met ons Kerstyd vier.*

Hierna moet almal die liedjie 'O Yuletide Tree, How Green Are Your Branches' sing, waarsonder die Kersfeesviering ondenkbaar is, en die geskenke oopmaak. Die aand moet stil en opreg wees. Op die vasgestelde tyd sal die gesin luister na die Kerstydadres van die Adjunk-Führer, en voel daardeur 'n band wat uitreik om die hele Volk van

Machine Translated by Google

Duitse broers. Gedurende die aand moet die familiefoto's gewys word, ou familiestories vertel word en die resultate van navorsing oor die familiegeskiedenis uitgeruil word.

Oujaarsaand en die *Jul-Leuchter*

Kersaand word gevolg deur die Twaalf Heilige Dae, belangrike feesdae vir ons voorouers waartydens niemand gewerk het nie. Daar word gesê dat Wotan en sy Army of the Dead deur die lug ry; en Frigga, of Lady Holle, het die Leër van die Ongeborenes bo die koppe van die Volk gelei.

Ons moet gedurende hierdie dae so gereeld as moontlik die kerse op die boom aansteek. Gedurende die nag van Oujaarsaand bereik die vieringe nog 'n hoogtepunt. Die gebeure van Kerstyd word herhaal, en weer neem ons afskeid van die oues en kyk hoopvol na die toekoms.

Die laaste aand van die jaar is 'n baie gelukkige tyd. Die kinders het klein vuurwerke gekoop en het hul eie pret. Moeder haal die lepel vir die giet van die lood, wat net vir hierdie doel gebruik moet word. Die lood word op die lepel gesmelt en in 'n bak koue water gegooi. Die gevolglike figure en vorms voorspel die toekoms. Groetekaartjies word aan verre familielede gestuur. Punch vul die huis met sy aroma, en die aandete is so groot soos die een by Yuletide.

Die *Jul-Leuchter,* aangebied deur Reichsführer-SS Himmler aan die SS Man, is die belangrikste simbool wat deur die jaar gebruik word om vieringe en herdenkings te vier. Sy uitgesnyde hart verteenwoordig haard en huis, en die Hagal Rune vrede deur oorwinning.

Machine Translated by Google

Om middernag, wanneer die kerse op die Kerstydboom afgebrand is, sal die SS-man die *Jul-Leuchter* op die tafel sit. Die Kandelaar met sy jaarlange kers is die afgelope jaar by elke gesinsviering aangesteek. Sy kers het afgebrand, en dit behoort vanaand 'n nuwe een te ontvang.

Net soos ons voorvaders nooit die heilige vuurherd kook vuur laat blus nie, so moet ons *Jul-Leuchter* altyd 'n lig hê. So word dit 'n simbool van die nooit sterwende sonlig. Almal raak baie bedagsaam wanneer die ou kers uiteindelik afbrand en die nuwe een op sy plek gesit word.

SS-personeel wat die Jul Earthenware Kandelaar en Citation ontvang

Machine Translated by Google

Jul-Leuchter- aanbiedingseremonie in Vlaandere

Wêreldberoemde Jul-erdewerkkandelaars wat by die Allach-fabriek vervaardig word

Machine Translated by Google

Der Reichsführer-SS

Berlin, Julfest 1938

An meine SS-Kameraden!

Ich schenke Ihnen diesen Jul-Leuchter. Er ist nachgebildet nach einem alten aus früher Vergangenheit unseres Volkes überkommenen Stück.

Seine Lichter sollen brennen in der Nacht der Jahreswende, nach unserem heutigen Gebrauch, vom 31. Dezember zum 1. Januar.

Das kleine Licht, das unter dem Leuchter steht, brenne als Sinnbild des zu Ende gehenden Jahres in seiner letzten Stunde.

Das große Licht flamme auf im ersten Augenblick, da das neue Jahr seinen Gang anhebt.

Es steckt eine tiefe Weisheit in dem alten Brauch.

Möge jeder SS-Mann das Flämmchen des alten Jahres reinen, sauberen Herzens verlöschen sehen und erhobenen Willens das Licht des neuen Jahres entzünden können.

Das wünsche ich Ihnen und Ihrer Sippe heute und in alle Zukunft.

Heil Hitler!

H. Himmler.

Die *Jul-Leuchter*- aanhaling vir 1938

Machine Translated by Google

Die woorde van die aanhaling is soos volg:

Ek gee vir jou hierdie Jul Earthenware Kandelaar. Dit is gevorm in die tradisionele styl van ons Volk.

Sy lig sal brand gedurende Nuwejaarsnag, wat vir ons op die nag van 31 Desember tot 1 Januarie val.

Die klein kers sal brand as 'n simbool van die einde van die jaar in sy laaste ure.

Die groot kers sal op die eerste oomblik van die nuwe jaar brand.

Daar is 'n diep wysheid in hierdie gebruik.

Mag elke SS Man kyk hoe die liggie met 'n rein hart uitgaan en die nuwe lig van die nuwe jaar met hernieude krag aansteek.

Dit is wat ek vandag en vir die hele toekoms vir jou en jou familie toewens.

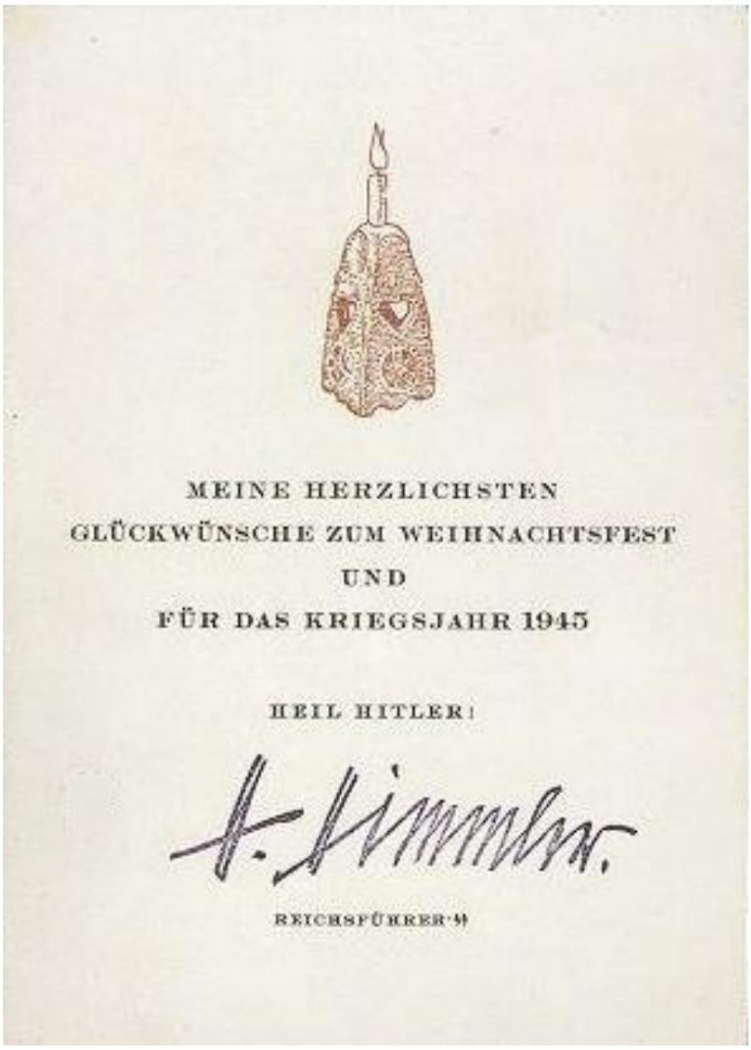

Hierdie prent toon 'n Kerstydkaart wat namens Reichsführer-SS Himmler gedruk is. Let op die *Jul-Leuchter* wat gebruik is om hierdie eenvoudige kaart te versier, wat lees: 'My hartlike beste wense vir die Kerstyd en vir die oorlogsjaar 1945'.

Machine Translated by Google

Die Paasfeesviering

Die naam *Ostern,* of 'Paasfees', is van Germaanse oorsprong. Dit dui aan dat die son presies in die *Ooste,* of 'Oos', opkom. Met die koms van Paasfees word die stryd tussen Winter en Somer beslis ten gunste van die komende Somer, want wanneer Paasfees aanbreek, is die Equinox reeds verby.

Paasfees is 'n beweeglike fees, aangesien dit nie net deur die Son bepaal word nie, maar ook deur die Maan. Paassondag is die eerste Sondag na die volmaan wat op die Lente-ewening volg.

Die Christelike kerk het hierdie ou Germaanse fees van herontwaking en opstanding gekies vir sy viering van die opstanding van die Christus. Paasfees is die fees van die oorwinnende Lente waartydens die wet van die ewige lewe van die Natuur sigbaar is in die duisende knoppe en groeiende sade rondom ons. Hierdie dae van Paasfees word deur die Germaanse man gevier deur die Paasvuur, die Boom van die Lewe in die huis, wilgerkatjies, Paaseiers en die feesmaal bymekaar te maak.
Omdat hy God se openbaring in die natuurwette sien, is al hierdie simbole tekens van sy nabyheid aan God.

Paasfees is 'n feestyd wat vir baie dae duur. Vandag begin ons gewoonlik die feesvieringe op Groen Sondag (Palsondag), met Paassondag as die grootste feesdag. As hierdie viering vir ons betekenis wil hê, moet ons soveel tyd as moontlik saam met die gesin deurbring en vroegtydig met die voorbereidings begin.

Die Paasboom

Op Groen Sondag gaan die kinders die bos in en sny buigsame kwashout uit huilende wilger-, berk- en haselbome, wat in 'n krans gebind sal word.

Die krans moet aan die tak van die Jul-wiel gehang word wat in die SS-hoek van die huis geplaas is. Op Sonderdag moet die krans versier word met wilger- en haselkatjies, en op Paassondag moet die Paaseiers bygevoeg word.

Die Paaseiers

Almal weet die Paashaas lê die paaseiers. Om hierdie storie te eer, verskyn die Hasie op die tafel in amandelkoekies, en in die Paasnes in sjokolade. Die Paasnes van elke lid van die gesin is sy of haar Jul-bord, wat met mos of katoen opgevul is en die aand voor Paasfees in die huis of erf weggesteek is. Die hoofinhoud van die nes is die paaseiers. Hulle moet nie deur lekkers vervang word nie, maar moet regte, lewende eiers wees. Die eier omsluit die krag van die nuwe ontwakende lewe die duidelikste. Daarom eet almal eiers op hierdie, die fees van die opstanding.

Om te wys dat hierdie eiers 'n spesiale betekenis het, word hulle gekleur en geverf. Daar is baie maniere om hierdie kleur te bereik. Dikwels word die eiers bruin gekleur deur uievelle te kook en

Machine Translated by Google

laat die eiers in hierdie brousel trek. As jy gekleurde voedselkleurstowwe koop, kan jy rooi, geel, blou of groen doppe maak.

Met 'n oplossing van 10 persent soutsuur kan die gekleurde eiers nou met leuses, Runeletters, grense en tekeninge ingeskryf word. Die verse op die eiers moet gerig wees op die vinder van die eier, en moet hom of haar laat lag, hoe harder hoe beter. Die kinders kan help met die verf van die eiers, maar moet nie die gravure doen nie, want die ooglopende gevaar dat druppels suur in hul oë kan kom.

Die eiers wat in die Paasgebak gebruik word, moet versier word asook die eiers wat weggesteek gaan word. Daardie eiers is nou net hol doppe, wat na die gravering alleen of in kettings aan die Paaskrans gehang kan word.

Die gekleurde halwe doppe van die eiers wat geëet word, moet onderstebo op die punte van die katjies op die krans geplak word. Die sjokoladehasies moet die basis van die Jul-wiel versier totdat hulle om die beurt geëet word.

Die Paaswandeling

Dit het 'n waardevolle gebruik geword vir die hele gesin om op die eerste dag van Paasfees te gaan stap. Selfs slegte weer kan nie die oggendstap op Paassondag stop nie. Die pa moet nie vergeet dat hy die rol van die Paashaas moet aanneem sodat die kinders die bosse vol Paaseiers en (denkbeeldige) hasies sal vind nie. Elke jaar word die kinders deur hierdie spesiale ervaring wakker gemaak van die gevolge van winterslaap.

Die vader moet seker maak van die kinders se lag en geluk deur die ou sprokies te vertel: die een van die blinde man wat 'n haas geskiet het, die kreupel man wat dit gevang het en die naakte man wat dit in sy sak steek; hoe die Son met Paasfees drie keer spring as hy lag hoor; en stories oor die *Münchhausen, Eulenspiegel* en die waaghalsige *Bomberg.* Al hierdie verhale laat mense lag vir hul nonsens.

'n Sluk water uit 'n stroompie in die hout behoort veral Paassondag lekker te smaak.
En by die terugkeer huis toe, moet middagete bestaan uit sop gemaak van suring, vars groente en roereier.

Die Paasbrande

Die Paasvure wat in ons hele volksgemeenskap aangesteek word, is vure van vreugde oor die seëvierende opkoms van die lente. Daarom wys hulle reeds na die brande van Midsomernag.

As die SS-man nie kan deelneem aan een van die vieringe rondom die vure van sy vaderland nie, moet hy die Jul-erdeware-kandelaar onder die Paasboom in die SS-hoek van sy

Machine Translated by Google

huisves en oordink die betekenis van hierdie brande vir sy voorvaders en die betekenis van Paasfees vir hom en sy gesin. In die woorde van die ou Duitse volkslied:

Die lente kom ons begroet, die suidewind waai sag, Al die
weivelde blom met rooi en blou blomme.
Buite weef die bruin heideland vir haar 'n lieflike rok En nooi almal
na die Mei-dans.
Bosvoëls sing die liedjies waarvoor jy wens,
So kom na die vrolike dans, die reis is die moeite werd.
Onder die groen lemmetjiebome blink die wit rokke, Al
die smarte van die Winter is verby vir ons kinders.

Hierdie foto toon 'n *Osterfeuerräder,* of 'Easter Fire Wheel', gemaak in die dorpie Lügde buite Bad Pyrmont, en uitgekerf met 'n spreekwoord: *Kein Zeit alter, kann unseren anfang denken Gott allein woll unser Ende lenken, 1934,* of 'Niemand kan voorspel waar ons sal begin. God alleen sal ons lei na ons lot, 1934'.

Die tradisie van die Paasvuurwiel het deur die eeue voortgeleef. 'n Groot houtwiel word na die top van 'n berg of krans gebring en met strooi gestop. Die strooi word aan die brand gesteek, en dan word die Wiel teen die berg of krans afgerol, wat ons vreugde oor die opkoms van die lente beklemtoon. Almal in die dorp neem deel aan hierdie viering.

Machine Translated by Google

Die Paasvuurwiel word deur die dorp geneem en dan op na die top van die berg of krans.
'n Element van heilige seremonie heers deur die hele verrigtinge.

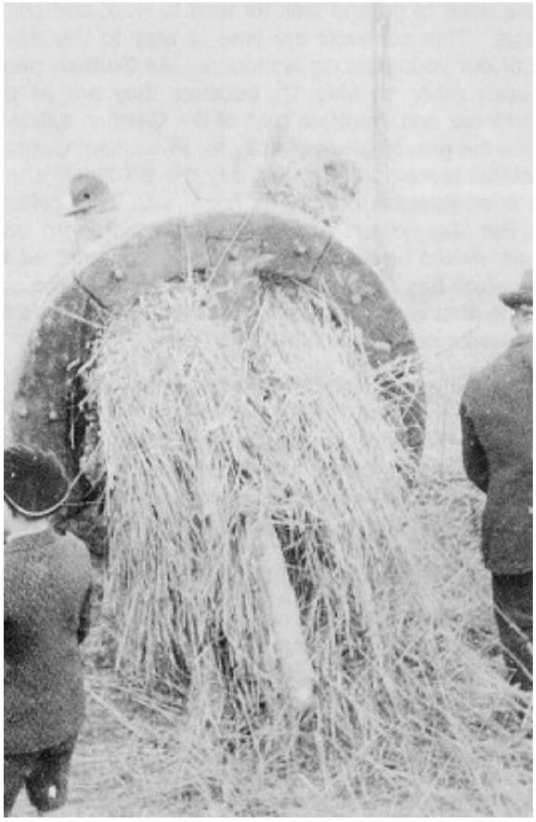

Die Paasvuurwiel is gevul met strooi. Daarna word die strooi aan die brand gesteek en die Wiel word teen die berg afgerol.

Machine Translated by Google

Upon the Wheel in hierdie foto kan die leuse *Ein Volk, ein Reich, ein Führer* gesien word .

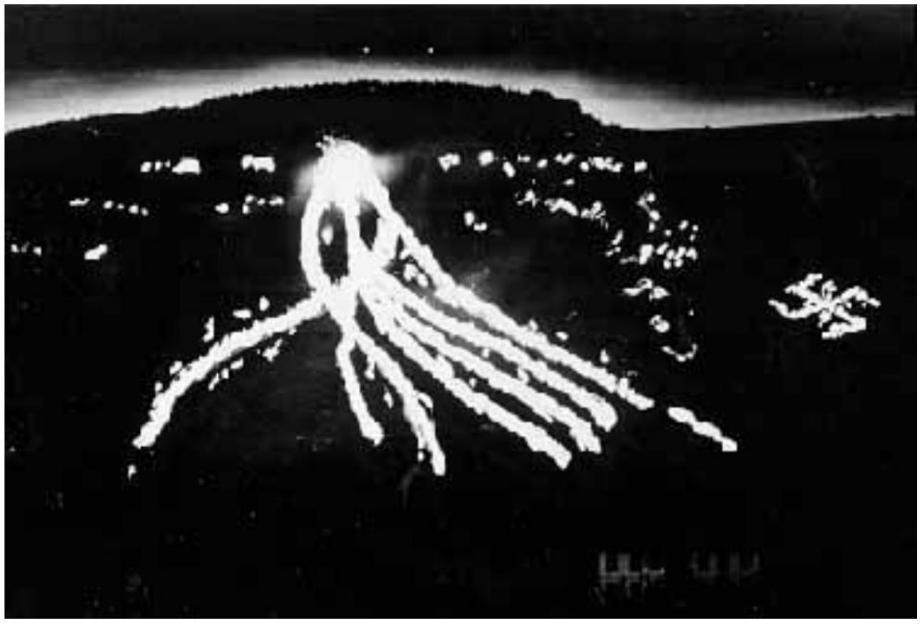

In 1934 is fakkeldraers georganiseer om 'n groot brandende Swastika teen die hange van die Osterberge te vorm terwyl die Paasvuurwiele teen die heuwel afgeloop het.

Machine Translated by Google

Die Tyd van Mei

In die ou tyd was Mei die voorkeurmaand vir bruilofsfeeste. En ná hul troues het die jongmense gewoon grond gaan soek om te werk en te bewerk. Met vandag se viering van ons jong, sterk arbeidsmag, is ons verbind aan hierdie tradisie uit die verlede.

Alle Duitsers voel op 1 Mei ’n band met mekaar omdat hulle almal deel is van die Duitse arbeidsmag en dus deel van die Duitse bestaan. Die eerste dag van Mei is deur die Nasionaal-Sosialistiese Revolusie die groot fees van eenheid vir alle werkende Duitsers gemaak.

Op hierdie dag moet die SS-gesin soveel tyd as moontlik buite die huis deurbring saam met werkskollegas en kamerade, terwyl blomme en groenigheid elke huis moet pryk. Almal moet ook bewus wees dat die eerste dag van Mei gekoppel is aan nog 'n Mei-fees, met die Griekse naam Pinkster. Maar terwyl die eerste dag van Mei buite die huis gevier word, word Pinkster binne die gesin gevier.

In hierdie seisoen behoort die middelpunt van die Jul-wiel 'n klein groen berkboompie te ondersteun, versier met kleurvolle linte: die Boom van die Lewe in Mei. Elke meisie moet in wit geklee wees asof sy self die Meikoningin is, die sentrale figuur van die Meidans. En laastens, saans, verkwik ’n koeldrank almal wat heelhartig deelgeneem het aan die grootste viering van die Duitse Volksgemeenskap gedurende hierdie, die ou huweliksmaand.

Die Somersonstilstand

Die Son het nou sy langste kurwe oor die lug bereik. Op hierdie dag is sy lig sterker en hou langer as op enige ander dag. In die verre Noorde bly die son 24 uur lank omhoog. Na sy geboorte by Kerstyd het die lig uiteindelik die toppunt van sy groei bereik.

Die middel van die jaar is vir ons simbolies van die middel van ons lewens, ons sterk viriele optrede, die eenheid in die huis en die bestaan van ons Volk.

Saam met ander organisasies wat aktief deelneem aan die bou van die Duitse Ryk, marsjeer die SS na die nagtelike vure op die heuwels en berge. Die spel van die Son is 'n teken van die ewige siklus van die lewe, die vuur is die heilige somberheid van die nooit uitdovende krag van die Son, en die toesprake gee rigting en aanmoediging vir die gevegte wat kom.

Binne die SS-huis het die kinders denneborselhout en die rooi blomme van die suring versamel, wat in 'n krans gebind word en regop aan die Jul-boom vasgemaak word. Wanneer die vure geblus het, sal die pa huis toe kom, die Jul Erdewerk Kandelaar en die kerse op die Krans aansteek, die kinders wakker maak en hulle vertel van die vieringe en die toesprake. Hierdie praktyk moet 'n begeerte by die kinders wakker maak om deel te wees van die vieringe van die geheime van die Somersonstilstand.

Machine Translated by Google

Die Oesfees

Gedurende die herfs word die dae korter en die nagte langer, en die jaar nader sy einde. Die Aarde het die plante laat groei, die Son het die vrugte ryp gemaak, en nou is die skure en kelders gevul met die gawes van die Aarde. Die harde winter kan nou kom. Die Volk kyk dankbaar na hulle God wat alles laat groei, en eer hom deur die Oesfees.

Binne die huis van die SS Man sal alles voorberei word vir die Oes-viering. In die dorpe moet veral die verband met die oes op die plase beklemtoon word. Die kinders moet oor die lande gaan om strooi vir die oeskroon te versamel, en dit nie koop nie, om hul begrip van die oes te verdiep.

By die huis sal die strooi in 'n Oeskrans of Kroon gebind word en aan die Boom van die Lewe in die middel van die Julwiel gehang word. Dit sal versier word met rooi appels en ander vrugte, en daaronder sal die Jul-bord geplaas word met brood en sout. Dit bied 'n goeie omgewing om die Führer se dankseggingstoespraak vanaf die Bückeburg te hoor. Baie Duitsers gaan na die Bückeburg om persoonlik na die adres te luister.

Die Doodsrites

Nebelung (November) is die maand van die dooies. Die jaar is nou besig om te sterf, met die laaste blare wat van die bome val. Hierdie tyd is baie hartseer en melancholies. Ons verstaan opnuut dat soos die opstanding tydens Paasfees deel van die jaarlikse siklus is, so ook die sterwende in die herfs is. Die lewe bevat beide geboorte en dood. Omdat die lewe vir ons heilig is, is geboorte en dood onaantasbaar.

Histories val die dae van herinnering in hierdie maand van Nebelung. Die dag van 10 November 1914 was die slag van Langemarck, die dag 11 November 1918 was die doodbringende dag van die wapenstilstand, en die dag van 9 November 1923 was die opmars na die Feldherrnhalle. Elke November keer die Führer, en saam met hom die hele nasie, terug na die Feldherrnhalle om ons gestorwe martelare te herdenk.

Almal moet gedurende hierdie maand die grafte van die dierbare afgestorwenes besoek, met kranse van blomme en lewensliggies. Die SS Man, wat veral na aan die afgestorwenes voel, sal op hierdie lang donker aande sy Jul Earthenware Kandelaar aansteek ter ere van sy gevalle kamerade en die dooies van sy familie.

As meer lede van die gesin bymekaar is, moet 'n heildronk ter ere van die dooies gedrink word. Die Krans wat vir die begraafplaas bestem is, moet eers vir 'n dag of wat aan die Jul-wiel hang om die betekenis te verdiep en om al die spesiale groete van die familie na die familie te laat dra.
voorouers.

Gedurende hierdie tyd moet foto's van die voorvaders in die SS-hoek vertoon word, en die algemene praat oor hul goeie lewens en dapper dood.

Machine Translated by Google

Die SS-vrou onthou haar gevalle man

Machine Translated by Google

Die Jul en SS Hoek

Die foto hieronder toon die tipiese SS-hoek en familiekis, gevul met dierbare familie en SS-aandenkings. Op die middel van die bors is die Jul Earthenware Kandelaar met twee Jul Plate, en aan die een kant die Familieboek. Agter is 'n muur gedrapeer met pragtige tradisionele motiewe.

Die kis is gemaak op versoek van die familie, en kan bedek word met gekerfde Rune Letters.

Die huis van 'n SS-man behoort herkenbaar te wees aan sy SS-hoek, wat opsy gesit is vir spesiale vieringe van sy gesin. In hierdie hoek moet al daardie dinge bewaar word wat ons aan ons hoër pligte herinner. Van hierdie Jul en SS hoek moet 'n gelukkige en sterk gloed die huis omvou en

Machine Translated by Google

al die mense wat daarin woon. In hierdie hoek moet al daardie dinge bewaar word wat die stem van ons bloed versterk en die pligte teenoor grond en volk, en alles wat ons oortuigings demonstreer.

Die hoek moet oorheers word deur die familiekis, wat enige familie-erfstukke bevat, asook die verskillende vakansieversierings wat deur die jaar gebruik word. 'n Klein tafel kan eers gebruik word, maar uiteindelik moet elke SS-gesin sy eie bors hê.

Die Jul Earthenware Kandelaar staan die hele jaar op die bors, omring deur die Jul Plate, een vir elke lid van die gesin, wat gebruik word vir al die jaarlikse gemeenskapsvieringe asook vir verjaarsdae, troues en die sterfdag. Soms word die Jul-plate vervang deur die Jul-wiel, wat gebruik word om die Boom van die Lewe en die vyf kranse van die jaar te hou: een elk vir Advent, Paasfees, Mei, Sonstilstand en Oes.

Die muur agter die bors moet gehang word met 'n foto van die Führer en een van die Reichsführer-SS, asook familiefoto's, die voorouers se name en die aandenkings van oorlogstye. Die groot SS Runes en Swastika moet ook daar wees.

Die Jul en SS hoek is die maatstaf van hoeveel die SS Man en sy vrou deelneem aan die gebruike van die SS.

Die Familieboek Elke SS-man moet streng aan sy plig hier herinner word, waaraan sy seuns en dogters hom ook in die toekoms sal herinner: hy moet sy lewende ouers en grootouers vra om dadelik al hul jeugherinneringe neer te skryf, saam met enige ander herinneringe wat aan toekomstige geslagte oorgedra moet word.

Die name en datums op die voorgeslagplaatjie sal betekenisloos wees vir daardie geslagte as hulle nie vergesel word van soveel verhale as moontlik wat die lewens, probleme, vieringe en omgewings waarin ons voorvaders geleef het, uiteensit nie. Hierdie kennis van die familiebloedlyn sal toekomstige geslagte beskerm teen die nuwe rykes en die sosiale klimmers.

Die grootouers, wat dikwels 'n baie goeie geheue vir kindergebeurtenisse het, is verplig om hul kennis en ervarings vir hul agterkleinkinders op te teken. Die SS-man moet eenvoudig na hulle toe stap, 'n notaboek voor hulle sit en sê: 'Skryf nou neer hoe dit was'. Enige onwilligheid vervaag gewoonlik vinnig, aangesien bejaardes dit oor die algemeen geniet om hul herinneringe te deel.

Wanneer die grootouers klaar geskryf het, is dit nou die ouers van die SS Man aan die beurt. En hyself moet ook begin om rekord te hou van sy ervarings, veral dié van die Oorlog en die kameraadskap en heldhaftigheid van sy mede-SS-manne.

Die stories wat op hierdie manier versamel word, moet op Kersaand aan die familie voorgelees word. So sal die noodsaaklike gesinsgees bewaar en versterk word.

Machine Translated by Google

Ons Rune Letters

Vir 5 000 jaar gebruik die Nordiese Volk Runeletters om simbolies 'n wens of 'n heilige gedagte uit te druk. Een van die oudste simbole is die Swastika, wat die teken is van die heilige siklus van die Son en wat daarom gesien kan word as die simbool van die ideologie van die Nordiese Ras. Vandag is dit die simbool van ons Derde Ryk.

Elke kwalifiserende lid van die SS Offisierskorps dra die Sig-, Gibor-, Tyr-, Fa- en Hagal-runes op sy *Totenkopfring,* of 'Dood se Kopring'.

Die Man en Yr Runes word onderskeidelik as tekens vir geboorte en dood gebruik, op aankondigings, doodsberigte en grafstene. Die Ing- en Odal Runes is onderskeidelik tekens vir die bloed (troues) en die grond (op familielandgoedere en plase).

Die Ring is 'n simbool van die nuwe SS-godsdiens. By die dood van die draer moet dit by Himmler se Wewelsburg-kasteel gehou word.

Die *SS-Totenkopfring* is van silwer gemaak, met Runetekens tussen eikehoutblare wat aan die buitekant gegraveer is. Die binnekant is gegraveer met die eienaar se naam, die datum waarop hy die ring ontvang het en die handtekening van Reichsführer-SS Himmler.

Machine Translated by Google

Der Reichsführer SS

München, den 1. Dezember 1934

SS-Hauptsturmführer Schmidt

SS-Nr. 4010, 47. SS-Standarte.

Ich verleihe Ihnen den Totenkopfring der SS.

Er soll sein:

Ein Zeichen unserer Treue zum Führer, unseres unwandelbaren Gehorsams gegen unsere Vorgesetzten und unserer unerschütterlichen Zusammengehörigkeit und Kameradschaft.

Der Totenkopf ist die Mahnung, jederzeit bereit zu sein, das Leben unseres Ichs einzusetzen für das Leben der Gesamtheit.

Die Runen dem Totenkopf gegenüber sind Heilszeichen unserer Vergangenheit, mit der wir durch die Weltanschauung des Nationalsozialismus erneut verbunden sind.

Die beiden Sig-Runen versinnbilden den Namen unserer Schutzstaffel.

Hakenkreuz und Hagall-Rune sollen uns den nicht zu erschütternden Glauben an den Sieg unserer Weltanschauung vor Augen halten.

Umkränzt ist der Ring von Eichenlaub, den Blättern des alten deutschen Baumes.

Dieser Ring ist käuflich nicht erwerbbar und darf nie in fremde Hände kommen.

Mit Ihrem Ausscheiden aus der SS oder aus dem Leben geht dieser Ring zurück an den Reichsführer SS.

Abbildungen und Nachahmungen sind strafbar und Sie haben dieselben zu verhüten.

Tragen Sie den Ring in Ehren!

H. Himmler

Die *SS-Totenkopfring-* aanhaling toegeken aan SS-Hauptsturmführer Schmidt in 1934

Machine Translated by Google

Die woorde van die aanhaling is soos volg:

Ek ken jou die Doodkopring van die SS toe.

Dit is bedoel om te wees:

'n Simbool van ons lojaliteit aan die Führer, van ons onwrikbare gehoorsaamheid aan ons meerderes en ons onwrikbare gevoel van binding en kameraadskap.

Die Doodskop is die herinnering om altyd gereed te wees om jou eie lewe te waag vir die lewe van die geheel.

Die Runes oorkant die Doodskop is heilige simbole van ons verlede, waaraan ons weereens verbind is deur die filosofie van Nasionaal-Sosialisme.

Albei die Sig Runes verteenwoordig die naam van ons Schutzstaffel.

Die Swastika en Hagal Rune is bedoel om ons onwrikbare geloof in die oorwinning van ons filosofie voor ons oë te hou.

Die Ring word omring deur eikeblare, die blare van die ou Duitse boom.

Hierdie Ring mag nie deur aankoop verkry word nie en ook nie toegelaat word om in ongemagtigde hande te val nie.

Dit moet aan die Reichsführer-SS terugbesorg word by jou ontslag uit die SS of by jou dood.

Die maak van nabootsings en kopieë is 'n strafbare oortreding, en dit is jou plig om dit te voorkom.

Dra hierdie ring met eer!

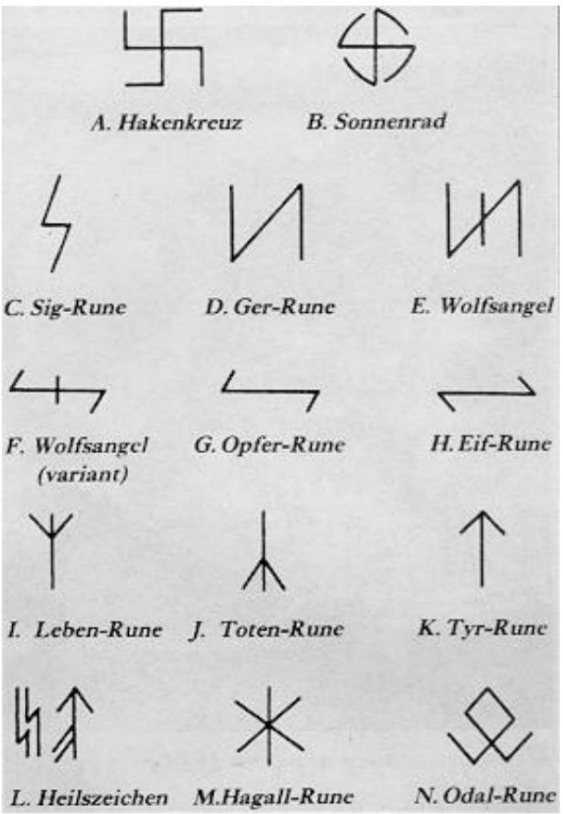

Sommige van die meer algemene Rune Letters

Machine Translated by Google

Al die volgende Rune Letters moet mildelik gebruik word in die Kerstyd bak en in die versiering van die Paaseiers en geskenke:

Hagal Rune: Die Alles Omringende Die woord *Hagal* beteken 'hael', soos in haelkorrels, en is simbolies van onbeheerde en vernietigende magte. Deur die vernietiging van die vyand word vrede bereik.

Sig Rune: The Victorious Sun The Sun beloof wenkrag. Die twee Sig Runes op die SS-vlag druk die ou gesegde *Sig und Sal uit,* die verlossing wat uit die oorwinning van die Son kom.

Gibor Rune: The Victorious Life Die Gibor Rune is saamgestel uit die Sig en Is Runes. Die Is Rune is die noord-suidlyn van die jaar en simboliseer die lewe of persoonlikheid.

Tyr Rune: Eerbare Selfopoffering Die Tyr Rune simboliseer die Germaanse God van Oorlog, Tyr (of Ziu, of Zeus). Die betekenis daarvan is selfopoffering ter wille van eer.

Fa (of Fe) Rune: Rykdom Fe is van die Germaanse *Voer,* of 'plaasdiere', wat rykdom simboliseer. Die Fa en Tyr Runes dui saam selfopoffering tot die dood aan, ten spyte van materiële of wêreldse goedere.

Man Rune: Geboorte

Die opgeligte arms wys die geboorte van 'n lewende wese.

Yr Rune: Dood

Die afwaarts wysende arms dui op die dood van 'n lewende wese. Die Man en Yr Runes is geneem uit die speke van die Sonwiel.

Ing Rune: Om gebore te word Die woord *Ing* word in moderne Duits gebruik as 'n agtervoegsel vir honderde woorde. Die Rune toon die koppeling van twee lewensdraers en word dus by troues gebruik.

Odal (of Alod) Rune: Verwantskap

Die Odal Rune staan vir alles wat ons verbind met die Tuisland, die familielandgoed, die familieplaas en die grond.

Machine Translated by Google

Die Verjaarsdagviering

Alhoewel dit nie een van die groot feesdae van die jaar is nie, verdien die verjaarsdag vermelding aangesien dit 'n jaarlikse viering vir elke lid van die gesin is. As sodanig moet dit deurdag deur die hele gesin georganiseer word.

Versier met kerse, staan die verjaarsdagkind se Jul Bord op die familie kis omring deur klein geskenke, die koek en blomme van die seisoen. Daar moet 'n klein hoeveelheid aarde op die Jul-plaat wees, en die Jul-erdeware-kandelaar moet omring word deur klein kerse wat gelyk is aan die kind se ouderdom. Die kerse kan ook op die buitenste ring van die Julkrans gerangskik word. Alternatiewelik kan jy 'n pragtige houtring, versier met Runic Letters, koop.

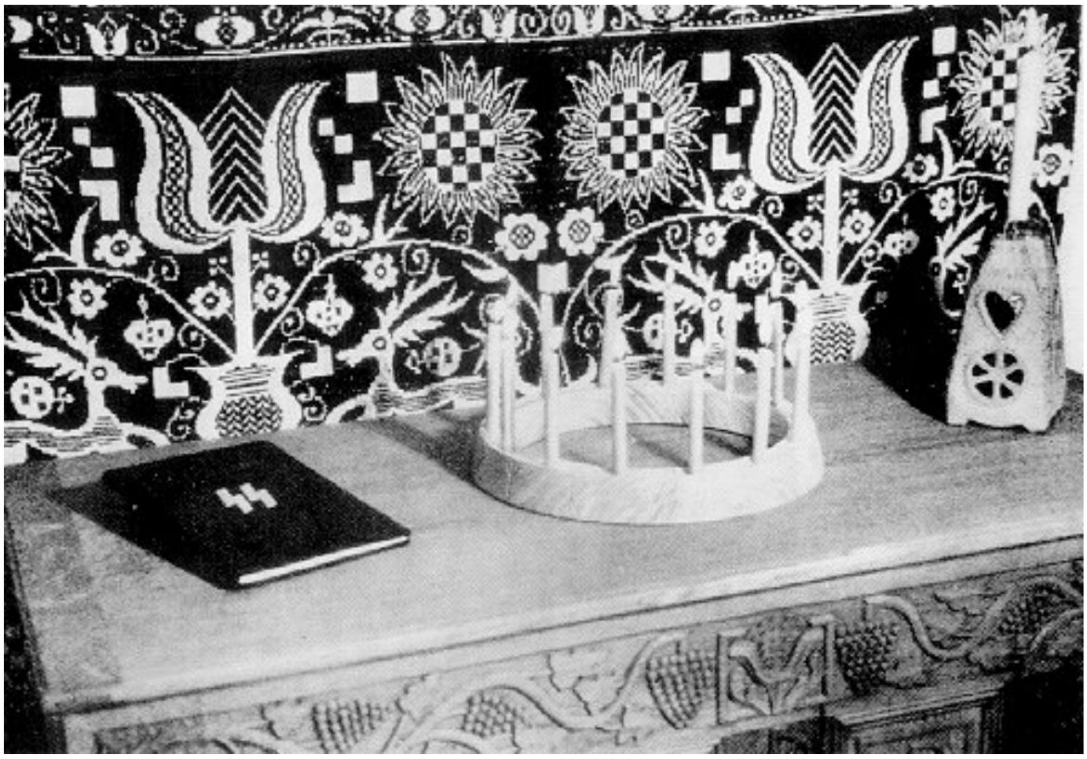

Die *Geburtstagsring,* of 'Verjaardagring'

Die Birthday Ring kan 14 kerse huisves. Elke jaar word een bykomende kers aangesteek, totdat die kind op 14-jarige ouderdom by die Hitler-Jugend of Bund Deutscher Mädel aansluit en sy of haar eie lewe begin vorm. Aan weerskante van die Verjaardagring is die Jul-erdeware-kandelaar en die Familieboek. 'n Keramiek kersring is beskikbaar by Porzellan-Allach GmbH.

’n Algemene reël oor geskenkgee is dat die waarde van die geskenk nie gekoppel is aan die kommersiële waarde daarvan nie, maar eerder aan die sorg en aandag waarmee dit gemaak of gekies is en aan die gevolglike band wat dit tussen gewer en ontvanger skep. Wanneer jy geskenke aan kinders gee, waak daarteen om hulle te bederf.

Machine Translated by Google

Spesiale vieringe binne die familie

Vier spesiale vieringe word gehou binne die raamwerk van die SS-familie:

1. Die naam van die kind, 2.
Die inskrywing van die kind in die SS-jeugorganisasies, 3. Die
huwelikseremonie en die vrou se inlywing in die SS, 4. Die begrafnis van
familielede.

Selfs tot vandag toe lyk dit vir baie mense onmoontlik om hierdie vieringe sonder die kerk en sy dienaars voor te stel. Die vrouevolk is veral gevange gehou deur die kenmerke van trousluier, wierook, orrelmusiek en donker kerke; en hulle het skaars gedink hulle kan sonder hulle klaarkom.

Die Party en sy organisasies poog om die viering van hierdie feestelike geleenthede in ooreenstemming met ons ideologieë te bevorder. Maar herhaaldelik is opgemerk dat die seremonies van die kerk bloot gekopieer is, met staatsamptenare wat die belangrikste aksies uitgevoer het, en dat die vieringe vir propagandadoeleindes buite die familie gebruik is.

Dit moet herhaal word: ons vieringe moet ons ideologie weerspieël. Hulle moet eenvoudig, duidelik en tot die punt wees. Eers dan kan ons hulle ten volle verstaan en waardeer, en eers dan sal hulle ons innerlike krag gee. Die Nordiese man verwerp beslis enige mistieke atmosfeer wat geskep word deur ligeffekte, lekker reuke en opruiende toesprake. Ons weet dat ons gevoelens diep geraak word wanneer ons 'n duidelike en ware begrip het van die groter verbande van ons lot. Ons is die gelukkigste wanneer ons nuwe krag en wilskrag uit so 'n uur van feesviering ontvang.

Ons vieringe moet gedra word deur die kameraadskap, deelname en gevoel van behoort van alle betrokkenes. Hierin verskil hulle reeds van roetine kerkvieringe. Die spreker moet by elke geleentheid verskil, en moet nie altyd die Eenheidsleier of Senior Leier wees nie. ’n Goeie vriend of kameraad is dikwels baie beter toegerus om die eerbewyse te verwerf.

Uitnodigings moet slegs aan die werklike deelnemers gaan. Enige teatrale verbreding van hierdie kring word ten sterkste veroordeel.

Die volgende riglyne bied 'n goedgekeurde manier van feesviering soos ware SS-mans en -vroue moet. Maar elke gesin behoort 'n vorm binne hierdie riglyne te vind wat die beste by hulle pas omstandighede.

Die naamgewing van die kind Die

gee van die naam aan die kind is 'n familiefees, met slegs die ouers en die heel naaste familielede, saam met 'n paar hegte SS-vriende van die vader, teenwoordig. Die vader of sy gevolmagtigde sal die naam gee en 'n SS-lid sal die kind in die SS-gemeenskap aanvaar.

Machine Translated by Google

Die gee van die naam moet in die gesinshuis plaasvind. Die kamers moet versier word met groen en blomme. Die gesin sal in 'n halfsirkel sit, met die ouers in die middel en die ma wat die kind vashou.

Die een wat die naam gee, óf die vader óf 'n ander lid van die familie as hy wil, praat eerste. Die toespraak moet kort en eenvoudig wees, die ma bedank en die naam aan die kind verbind.

Die regte keuse van 'n naam is van die grootste belang. Lees asseblief die boek van name deur BV Selchow, wat 'n versameling goeie ou Duitse name saam met hul betekenisse bied. Dit bevat ook 'n afdeling oor buitelandse name en hul lande van herkoms, om vooraf te waarsku teen hulle gebruik.

Die SS-lid sal nou die kind in die SS-gemeenskap ontvang. Hy sal ook eenvoudig praat, as 'n vriend van die vader. Onderwerpe waaroor hy kan praat is:

1. Die opkomende Duitsland waarin die kind sal grootword, 2. Die Führer se liefde vir alle kinders, 3. Die Führer se eerbied vir moeders, 4. Die vrou se edele daad om by te dra tot die vermeerdering van die Volk, 5. Die pligte van SS-lede binne die breër SS-familie.

Machine Translated by Google

Die SS-lid gee dan 'n klein geskenkie aan die ma. Dit kan 'n Ancestry Book of 'n juweliersware soos 'n borsspeld wees. In sommige gebiede van Duitsland (Sleeswyk-Holstein, Köln) besit elke SS-maatskappy 'n paar wiegies, wat na die huis van die pasgeborenes gebring word. Baie behoeftige gesinne kry 'n gratis layette, en elke baba se naam is op 'n wiegie gegraveer.

Die kind moet sy eie Jul-bord kry op die dag van naamgewing. Die Jul-bord sal op elke verjaarsdag en vir elke groot viering in die jare wat kom gebruik word.

Die naamseremonie word tot 'n gelukkige einde gebring met óf 'n feesmaal óf 'n lekker gesels om die koffietafel. Sommige ligte musiek kan gespeel word.

Die SS-jeugorganisasies Op die ouderdom van 10 en 14 neem jong Duitsers belangrike stappe vir hul toekoms: hulle maak hul eerste belofte aan die Führer op 10, en sweer hul eerste eed van gehoorsaamheid op 14. Hulle word ook lede van die toepaslike politieke organisasies, waar hulle opgevoed sal word binne die kring van hul kamerade. Hierdie twee belangrike dae in die lewens van die jong seuns en meisies sal jaarlikse feesvieringe vir hul Nasionaal-Sosialistiese gesinne word.

Die kerk kies hierdie ouderdomme vir 'n kind se eerste nagmaal en bevestiging. Maar 'n groot deel van die aandag en verwagtinge van die kind by hierdie geleenthede fokus op die nuwe pak, die nuwe rok, die nuwe gebedsboek, die geskenk van die peetouers. Die 10-jarige sal amper niks van die gebeure by die kerk verstaan nie, en die 14-jarige sal nie veel meer verstaan nie.

Maar die 10-jarige seun en dogter van 'n Nasionaal-Sosialistiese ouer sal presies weet wat met hulle gebeur wanneer hulle op 19 April die aantreklike uniform van die Jungvolk of die Jungmädel, na die sing van 'n plegtige lied en luister na die kameraadlike toespraak van die Seksieleier, hulle verkondig saam met duisende ander in die Ryk:

> *Ek belowe om my plig in die Duitse Jungvolk / Jungmädel te doen met liefde en lojaliteit aan die Führer en aan ons vlag, so help my God.*

Wanneer 'n seun hierdie woorde verkondig, sien hy 'n nuwe wêreld aan die brand waartoe hy nou behoort, 'n wêreld van weermagtromme, trompette, opmarsende kamerade, vlae en Leiers. Die ouers staan by en is bly hulle kon vir die Führer die beste verjaardaggeskenk gee wat hulle hom moontlik kon gee, en bedank hom dus vir alles wat hy gedoen het.

By die huis sal die 10-jarige die middelpunt van die gesin wees. Hy of sy sal 'n klein geskenkie ontvang: miskien 'n foto van die Führer, 'n boek of die netjies geskrewe belofte wat pas geneem is. Die gesinsmaaltyd moet feestelik wees, met blomme wat die tafel ophelder en met die kind se gunstelingkos. Die pa sal 'n paar woorde sê as 'n herinnering aan die belangrikheid van hierdie dag, wat sekerlik deur die kind se lewe onthou sal word, en sodoende 'n gevoel van rigting vir die toekoms bied.

Machine Translated by Google

Op die ouderdom van 14 stap die seuns van die Jungvolk in die Hitler-Jugend op, en die meisies van die Jungmädel in die Bund Deutscher Mädel.

Lewensdraaipunt: kinders word opgeneem in die Hitler-Jugend en Bund Deutscher Mädel

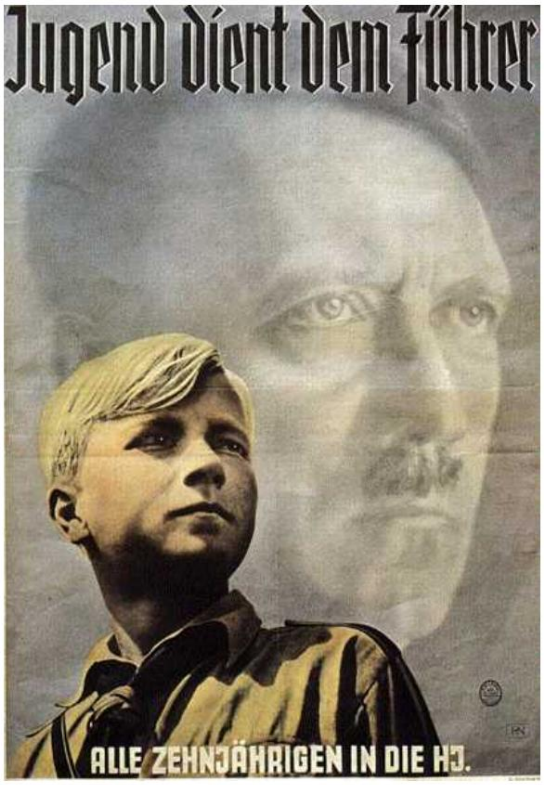

Machine Translated by Google

Die plegtige seremonie vind plaas op 20 April, die Führer se verjaardag. Die woorde van die eed wat afgelê is, is:

> *Ek beloof om die Führer Adolf Hitler waarlik en onbaatsugtig te dien in die Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Ek beloof om altyd te werk vir die eenheid en kameraadskap van die Duitse jeug. Ek beloof gehoorsaamheid aan die Ryk Jeugleier en aan al die leiers van die Hitler-Jugend / Bund Deutscher Mädel. Ek beloof om altyd ons heilige vlag waardig te wees, so help my God.*

Hierdie plegtige belofte moet weerklank vind in die manier waarop hierdie dag deur die hele gesin gevier word.

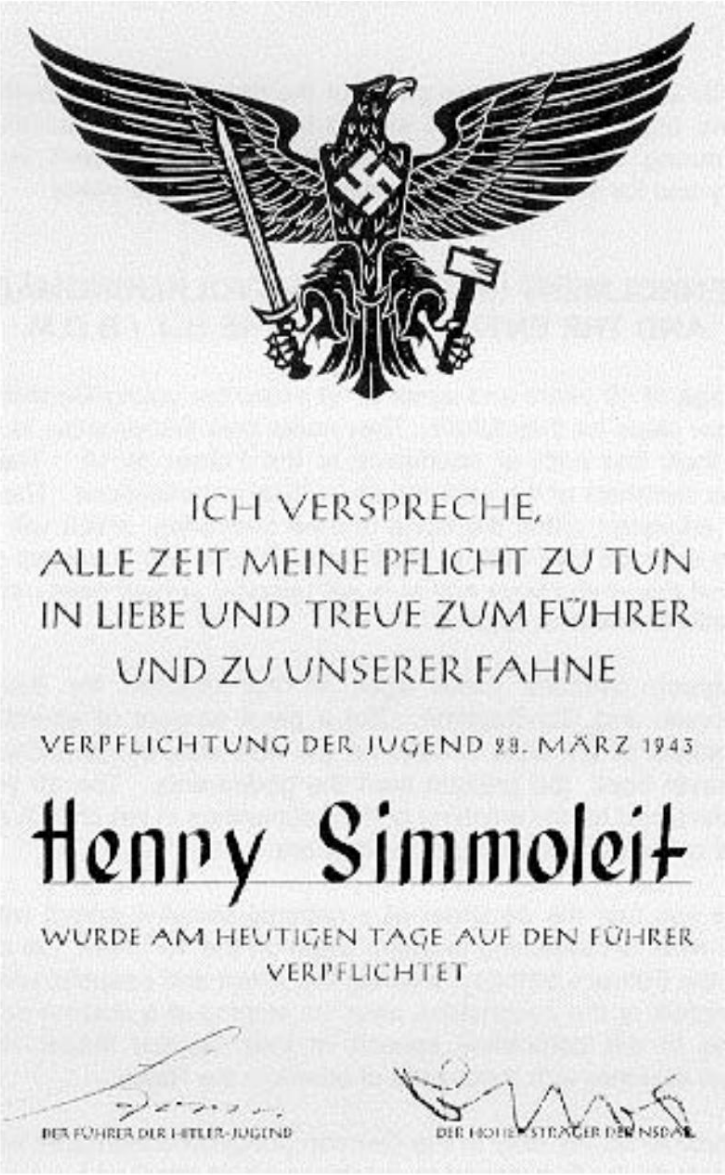

Die eed wat hierbo afgebeeld is, is deur Henry Simmoleit afgelê toe hy by die Hitler-Jugend aangesluit het. Die aanhaling is gedateer 28 Maart 1943. Baie ede is afgelê rondom die tyd van Hitler se verjaardag.

Machine Translated by Google

Die huwelikseremonie en die vrou se inlywing in die SS

Sedert 1875 vereis die wet dat elke huwelik deur die Staat erken word. Tog sien baie mense die kerklike seremonie as belangriker, aangesien tot die begin van die Tweede Ryk slegs die kerklike bruilof as geldig beskou is. Hierdie siening is selfs aangemoedig deur staatsamptenare self, wat dikwels die siviele seremonie in koue, donker en vaal kamers uitgevoer het, wat dit 'n blote formaliteit maak.

Die Derde Ryk het 'n ander siening van die huwelik: dit sien dit as die kern van die Staat. Mense wat wil trou, word aangeraai en getoets vir geskiktheid en vir genetiese gesondheid. Die Staat gee om vir die gesin, poog om finansiële struikelblokke so ver moontlik uit die weg te ruim en beklemtoon toenemend die gesin se belangrikheid.

Al hierdie veranderinge behoort nou by 'n troue in die Registrasiekantoor opgemerk te word. In sommige gevalle het plaaslike owerhede selfs 'n lieflike vertrek vir die seremonie beskikbaar gestel. Mettertyd sal staatsamptenare in slim uniforms die seremonie uitvoer in ooreenstemming met die bevele van die Reichsführer-SS.

Intussen kan die troue van 'n SS-man deur enige hooggeplaaste SS-amptenaar waargeneem word. Die omruiling van ringe moet die huweliksbeloftes volg.

Hierdie foto wys die trousaal in die klein dorpie Thalheim, naby Wels. Die woorde van die Führer versier die muur:

Die Familie is die kleinste, aber wertvollste Einheit im Aufbau des ganzen Staatsgefüges.

Die gesin is die kleinste maar belangrikste eenheid in die bou van die hele staatstruktuur.

Machine Translated by Google

Die bruidegom hou sy SS Dolk vas sowel as 'n trou-uitgawe van *Mein Kampf* wat tydens die seremonie aan die egpaar gegee is. Die bruid se rok moet feestelik wees, maar die sluier en bruidkrans wat hier afgebeeld word, is oosterse tradisies en moet vermy word.

Die egpaar moet as man en vrou by die Registrasie-seremonie aangesluit word. Die *SS-Eheweihe,* of 'huweliksseëndiens', hierbo vanaf Wewelsburg-kasteel in 1935, ruik te veel van betekenislose kerkrituele en moet vermy word.

Machine Translated by Google

Die bruilofsmaal moet in die huis van die pasgetroude paartjie plaasvind indien enigsins moontlik. Die tafels moet versier word met groen en blomme, met spesiale aandag aan die plekke van die bruid en bruidegom. Verskeie groepe verbonde aan die SS kan help met kook, musiek, versierings, ensovoorts. Hierdie groepe sluit in die Hitler-Jugend, Bund Deutscher Mädel en NS-Frauenschaft.

Dit is nou, by die ete, dat die vrou in die SS opgeneem word. ’n Goeie SS-vriend moet oorkant die egpaar sit. Net voor die ete begin of aan die begin daarvan spreek hy die egpaar toe oor die waarde en agting wat die Staat en die SS vir die familie het en die belangrikheid van die behoud van die Volk. Hy moet praat oor die SS-leuse *Meine Ehre heißt Treue,* 'My Honor Is Loyalty', wat nou ook die leuse vir die vrou word. Hy moet daarop wys dat solank as wat die egpaar by die wette van die SS hou en hul plig nakom, die SS hulle sal beskerm.

Die spreker aanvaar dan die vrou in die geledere van die SS en gee aan die egpaar 'n klein geskenkie, miskien 'n boek of 'n prent. Hy gee ook vir hulle 'n houtbord wat brood en sout bevat, en twee erdebekers. Hierdie geskenke sal hulle herinner om aan 'n eenvoudige en skoon lewenstyl te bly.

Hoe hegter die vriendskap tussen spreker en egpaar is, hoe meer betekenisvol is sy toespraak. Hy het gesien hoe die verhouding groei en die liefde tussen bruid en bruidegom, sowel as af en toe onenighede, wat vinnig op ware SS-manier opgelos is. Hy het hulle ook gehelp om nader te groei.

Die woorde van die spreker moet eindig met 'n *Sieg Heil* vir die Führer en vir die pasgetroudes. Die res van die fees moet gelukkig wees en indien moontlik met dans eindig.

In 1933 is 50 Nasionaal-Sosialistiese paartjies by die Kerk van Lasarus in Berlyn getroud

Machine Translated by Google

Die Begrafnisrites

Hierdie mees plegtige van ons vieringe moet die noukeurigste beplan word. Dit is die plig van die SS-eenheidsleier om toe te sien dat alles vlot verloop. Hy mag sy beste SS-manne kies om dit te verseker.

Eerstens sal die Eenheidsleier die vrou of ouers van sy SS-kameraad besoek om te sien hoe hy kan help. Hy sal sy bes doen om hul pyn en gevoelens van hulpeloosheid te verlig, die gesin by te staan in 'n manlike manier.

Terselfdertyd begin hy voorbereidings vir die begrafnis, wat baie eenvoudiger is noudat al die komplikasies wat vroeër uit die behoefte aan 'n kerkbegrafnis ontstaan het, deur 'n Besluit van die Minister van Binnelandse Sake in 1939 weggevee is.

Die leuen in staat sal óf in die huis van die oorledene, sy werkplek, die SS-ontmoetingsplek of die begraafplaas plaasvind. In alles behalwe die laaste geval moet die kis in die middel van die kamer staan, gedrapeer met die SS-vlag en met die dolk en pet van die oorledene. Ses SS-manne in uniform, dra staalhelms en wit handskoene, verskaf die Erewag.

Die kamer is versier met blomme en groenigheid deur die SS Man se kamerade. Die eenvoudige groen dennekrans, teken van immer hernuwende lewe, moet die SS Runes op sy lint vertoon en op die kis geplaas word as 'n groet van die oorledene se SS-eenheid en van die Reichsführer-SS.

Die gesin moet privaat tyd gegun word om totsiens te sê voor die openbare seremonie, wat gevolg sal word deur die stap na die begraafplaas. Die kis moet op 'n oop, plat kar vervoer word, sodat die SS-vlag van ver af gesien kan word. Perde moet nie in swart geklee wees nie, maar die kar moet met groen versier wees.

Die ses paaldraers loop langs die kar. Die SS-musikante en die SS-eenheid stap voor die kis, die familielede en goeie vriende daaragter. Ander mense kan volg, en alle kranse word op 'n aparte wa vervoer.

By die graf word die kis in volle sig gesit. Slegs een stuk musiek moet gespeel word, waarna die Eenheidsbevelvoerder 'n paar hartlike woorde oor die lewe van die oorledene en sy pligsbesef en toewyding aan die SS, sy familie en sy werk sê. Die roubeklaers word daaraan herinner dat hy na sy voorvaders teruggekeer het en in sy kinders en in die Orde van die SS sal voortleef.

Dan neem die Eenheidsbevelvoerder die SS Man's Dagger, waarvan die lem die SS leuse *Meine Ehre heißt Treue dra,* uit die kis en verruil dit met die Dolk van 'n familielid of nabye SS kameraad, as teken van die voortsetting van die SS d.m.v. stryd en plig.

Die SS-paldraers laat sak die kis nou stadig in die graf onder die geluid van 'n tromrol en 'n sarsie van die Erewag. Die Erewag moet nie te naby die graf staan nie, aangesien vrouens en moeders ontsteld is deur die harde geluid van geweervuur.

Machine Translated by Google

Nadat die kis laat sak is, kan die familie en goeie vriende vorentoe stap om blomme in die graf te gooi. Dan sal die SS-kamerade begin om die graf in plegtige stilte vol te maak.
Wanneer dit klaar is, vorm die SS-manne 'n ring om die graf en sing die SS-lied van lojaliteit. Dit is veral belangrik dat hierdie laaste deel van die seremonie foutloos moet wees.

Die begrafnisse van die vroue van SS Men is in wese dieselfde, afgesien van die uitruil van Daggers.
Dit is die plig van die Eenheidsbevelvoerder om sy manskappe op enige moontlike wyse te ondersteun in die geval van a begrafnis van 'n vrou of 'n kind.

By al hierdie hartseer en plegtige geleenthede sal die krag, eenheid en kameraadskap van die SS die grootste troos vir die bedroefde SS-man wees en hom betyds help om sy hartseer en hartseer te oorkom.

Die eed van die SS-man

Dit is gepas om hierdie opsomming van die vieringe in die lewe van die SS-familie af te sluit met die Eed van die SS-man:

Ich schwöre Dir, Adolf Hitler, as Führer und Kanzler des Reiches Treue und Tapferkeit. Ich gelobe Dir und den von Dir bestimmten Vorgesetzten Gehorsam bis in den Tod, so wahr mir Gott helfe.

Ek sweer vir jou, Adolf Hitler, as Führer en Kanselier van die Ryk, lojaliteit en moed. Ek beloof aan jou en aan my meerderes wat deur jou gekies is, gehoorsaamheid tot die dood, so help my God.

Machine Translated by Google